

SM2 2010 hos HAMO af Kim Bach Sørensen

Så skulle det prøves igen... Holbæk bød på 2. afdeling af SM i klubrally 2010. Denne gang med start/mål hos Peugeot i Holbæk, hvilket var udmærkede rammer for løbet. Tak for det!

Vi er begyndt at transportere Golf'en på trailer til løbene, da det af forskellige årsager er blevet en mulighed for os. Det er jo altid rart at kunne køre lidt mere frit. Vi har ellers i alle årene - med undtagelse af finalerne, benyttet os af at køre Golf'en til løbene, og så ellers tage det sure med det søde hvis der var problemer.

Netop Holbæk har vi en ret skidt statistik på - vi er udgået flere gange heroppe - men nu var vi da i det mindste med trailer, hvis det skulle gå helt galt.

Teknisk kontrol tog en rum tid til at starte med, så der var laaang kø - men så var det som om der kom hul på bylden. Der var i dagens anledning fokus på ildslukkere - men her var ingen kvaler hos os i hvert fald.

Vi havde endnu en fornuftig tidsramme inden vi skulle starte, så der var ingen panik under gennemgang af rutebogen. Den var fyldt med en blanding af gengangere og nyt, noget der kom igen efter lang tids pause, etc. Spændende, spændende...

Foto: Marianne Sverbæk

Først skulle vi til den gamle klassiker i Spånnebæk. Den har vi "altid" kørt, og i år ingen undtagelse. Det er en prøve vi har det lidt ambivalent med. Alle vendingerne er på ekstremt ru asfalt, så det er lidt et projekt at komme rundt. På den anden side så er det en prøve med godt med fart på, hvis man hanker op i modet.

Og det gjorde vi åbenbart. Vi kører 02:05, hvilket er den hurtigste tid i klassen.

Herefter en tur til Faurgården. En nyklassiker - stillet lidt anderledes op end ellers. En rimeligt fed sektion var fjernet, men der blev kompenseret ved et lidt længere lige stræk :-).

Vi synes selv at vi har haft pænt godt ild i huen da vi kommer i mål, og det er bestemt også fornuftigt. 2:34 er delt 1. plads i klassen med Ole Bomin.

3. prøve har været kørt før hos Volvo lastbiler - men er lavet noget om. Selve delen på Volvo's plads er sløjfet, så det foregår mest på vejen + en ny plads. Bestemt sjov, og vi kører godt til. Så godt at vi nær planter Golf'en i en lastbilstrailer. 3. gear i slalommen var OVER skridgrænsen. Tiden er ikke prangende - og har i øvrigt meget lidt at gøre med det lille stunt i slalommen. Næh - det skyldes at vi har gjort det helt forkert inde på pladsen. Der er en række valgfrie vendinger - og dem tager vi helt tosset. Vi talte endda om dem inden starten, og synes selv at det gav vildt god mening da vi planlagde dem. Men i mål var Kim ikke i tvivl - det var ineffektivt... Det er dog ikke sidst i pladsen med 2:04, men Ole som hurtigste er på 1:57, og Steen lige efter med 1:58.

Til prøve 4 skulle vi lidt meget på langtur. Nærmere bestemt ud på Jyderup-kanten, til Tornved Genbrugsstation. Rygterne vil vide at denne prøve har været brugt for mange år siden, men for os var den ny. Og sikke en fed prøve! Den havde et vist skær af rallysprint over sig - bare i miniput-format. Fed, fed...

Ved start kan vi se Leon Spiegelhaur i sin Golf 1 køre ud på prøven. Vi sidder og lurer på en køremæssig fejl mht. hvilken linje han vælger på et bestemt sted, og undrer os. Det er tydeligt forkert det han gør - så hvorfor mon? Og den fejl skal vi bestemt ikke lave... ude på prøven ser det bare HELT anderledes ud - og vi ryger i nøjagtig samme fælde - to gange! Der er bare noget der visuelt snyder på lige det stykke.

Nåh, men helt tosset var det ikke - vi kører immervæk 2:05, hvilket er bedst i klassen med 2 sekunder hurtigere end Ole Bomin, 3 sekunder hurtigere end Steen, og 10 sekunder hurtigere end Leon.

Herefter kører vi til Svinninge, til en anden klassiker: Beauvais. Vi har haft muligheden for at køre den mange gange - men fordi vi er udgået en del gange i Holbæk, og den ligger relativt sent i løbet, så har vi ikke vild erfaring på den.

Vi ender med en ok tid på 2:05, hvilket er nr. 2 i klassen - 2 sekunder efter Ole.

Endnu et stræk til Vig til Odsherreds Motor Company, til en helt ny prøve... og den er lang - RIGTIG lang... Så lang så der også er temmeligt meget ventetid på prøven. Vi er bestemt ikke de langsomme, men bruger 3:27 (næstbedst i klassen) - og med 3 minutters startinterval så skal det gå galt når man også skal line op til start, aflevere kontrolkort, startes, køre prøven, have tid og kort, etc.

Anyway - det var såmænd det værd :-).

Novoren var næste prøve - også en der har været kørt før, og sædvanligvis en hvor bilen får pænt lov til at strække ud - og denne gang ingen undtagelse. Første gang på bagerste vending er det svært at vurdere bremsepunkt præcist, da der ligger en del jord på kørebanen. Der vælges en lidt forsigtig tilgang til sagerne, og det mærkes tydeligt at der kan bremses væsentligt senere. På anden tur går det godt derned ad i 4. gear, og rådet om at tælle til 3 EFTER at man synes man skal bremse, kommer frem i hjernen - og hey... det passer :-).

Vi kører da også en fornuftig tid på 2:49, hvilket er 1 sekund langsommere end Ole i Fiestaen.

Sidste prøve inden pausen er nr. 8 - og den doubler også som prøve 12. Da pausen ligger meget sent i forløbet, og fordi prøverne generelt har haft meget lang køretid, er vi i de høje startnumre relativt sent fremme ved prøve 8. Så sent at flere af de lave startnumre er begyndt at komme til prøven for anden gang - altså som prøve 12. Dette kombineret med at denne prøve også er meget lang, giver en voldsom kø på stedet, og en frustration hos en lodsejer ud til prøven, da det af og til sker at køen blokerer i større eller mindre grad for hans indkørsel. Det er jo hamrende ærgeligt, men sådan går det desværre nogle gange, og rallyfolket vil jo gerne flytte sig.

Foto: Marianne Sverbæk

Prøven hedder Højvang/Ydervang, og vi kender den udmærket.

Ikke en total favorit, men i dagens anledning er den lidt længere end vi tidligere har prøvet den - og det klæder den. Der er taget en del spektakulære billeder på den ene vending, da et dyk i vejen betyder at det hele hopper og danser hvis man forsøger at tage vendingen mod uret - hvilket de fleste ofte vælger på en valgfri vending. Vi gør det samme, men ændrer hurtigt mening til næste tur på den vending.

Tiden siger 3:26, og er næstbedst i klassen.

Nu er der så pause - meget kortvarigt. Vi når lige at få en smule kalorier og væske i kroppen, inden vi kører ud til 4 prøver, som er gentagelser fra første del.

Først skal vi til Spånnebæk igen som prøve 9, hvor vi giver lidt mere gas - men 2:04 er stadig 2 sekunder efter Ole.

Prøve 10 er Faurgården, og her gav vi godt gas sidst, og holder fint på igen - 2:31 er 1 sekund hurtigere end Ole - og han laver yderligere et målfelt så han får tiden 2:42.

På prøve 11 hos Volvo har vi nu justeret taktikken, og holder os ude af 3 gear gennem chikanen. Det giver pote - vi kører tiden 1:54, hvilket er 3 sekunder hurtigere end de to som deler 2. pladsen i klassen på denne prøve.

Til sidst skal vi til Højvang igen, og vi går på med krum hals... men ak - Holbæk-prøverne er endnu en gang et dårligt sted for os, og midt i en vending ryger endnu en gang et trækakselled. For en sjælden gangs skyld er det dog ikke "stumpen" gennem navet, men "buret" der holder kuglerne der rykkes totalt fra hinanden. Mere typisk trækakselledfejl - og det var da også med ratudslag at det skete, modsat de andre gange.

Vi er lige i stand til at trille i mål og få en max tid. Det er immervæk sidste prøve - så forskellen mellem at få 0 eller 10-12 point afhænger af at vi kan få bilen til rallycentrum - men den kan jo ikke køre. Heldigvis er det få hundrede meter væk, og vi har ikke modtaget hjælp - så vi er i princippet stadig med i løbet. Vi vælger således at skubbe bilen i mål, og dermed gennemføre. Vi har kørt stærkt nok til ikke at blive sidst i klassen, men slutter således stadig foran Leon, og får dermed 12 point til mesterskabet. Det var helt sikkert indsatsen med skubberiet værd :-).

Nu bliver dette led også ombygget til VR6-størrelsen for øget holdbarhed. En ting der ikke skete sidst af økonomiske årsager.